

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/83/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617010018
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7617010018.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Evžena Kelija a JUDr. Zuzany Homzovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. decembra 2017, v trestnej veci obžalovaného K. C., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 9. 5. 2017, sp. zn. 3T/3/2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného K. C..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 9. 5. 2017, sp. zn. 3T/3/2017 bol obžalovaný K. C. uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 17. apríla 2016 v čase okolo 04.00 hod. v Z., na sídlisku K. č. XX/X sa vlámal do bytu nachádzajúceho sa na prízemí obytného domu tak, že pomocou dvoch skrutkovačov vypáčil uzamknuté plastové okno vo výške 1 m od zeme, cez ktoré následne vošiel do priestorov bytu, z ktorého následne odcudzil 1 ks kotúčovú pílu zn. Makita 5704R, 1 ks akumulátorovú vrtáčku zn. Makita BHP452RFE s nabíjacími akumulátormi 18V-3Ah, sadu bitov, nabíjačku a kufrík, 1 ks laser zn. Dewalt DW087 s kufríkom, 1 ks vŕtacie kladivo zn. Bosch s kufríkom a náhradnou hlavou, 7 ks vrtákov, 1 ks sekacie kladivo, 1 ks rádio zn. Makita BMR103, 1 ks akumulátor 18V-3Ah, 1 ks chvostovú pílu zn. Makita s kufríkom a 1 ks pílový list v hodnote spolu 1.450 Eur ku škode K. R., pričom vyššie uvedeného skutku sa dopustil napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T 157/2014 zo dňa 17. 7. 2014, právoplatným dňa 19. 9. 2014, bol odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e) Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní troch mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

Bol mu za to podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť zaplatiť poškodenému K. R., nar. X. XX. XXXX v Z., trvale bytom Z., ul. L. 1347/16 škodu vo výške 400 Eur za nevrátené veci, a to 1 ks rádio zn. Makita BMV103, 1 ks akumulátor 18V-3Ah a 1 ks vŕtacie kladivo Bosch.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie obžalovaný K. C., a to ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré aj písomne odôvodnil.

V písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že sa dopustil skutku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti odvolaním napadnutého rozsudku.

Súd v závere dokazovania dospel k záveru, že je nepochybné, že sa skutok stal a že jeho vina bola nepochybne a jednoznačne preukázaná, aj napriek faktu, ktorý prvostupňový súd sám skonštatoval, že voči jeho osobe nebol žiadny priamy dôkaz. Súd dospel k záveru na základe domnienok o ucelenej a logickej verzii, ktorá tvorí ničím nerušenú a uzatvorenú verziiu.

Súd na hlavnom pojednávaní zrušil uznesenie o nariadení výsluchu svedka npor. Mgr. E. F., ktorého navrhol vypočuť ako svedka. Z jeho strany išlo o relevantnú výpoveď, pretože ako uviedol k nátlaku a hlavne, k dokázaniu spojitosti s tvrdením o drogovej činnosti poškodeného, mohla táto výpoveď dokázať, že vraví pravdu. Súd bez vykonania tohto dôkazu, iba na základe výpovede npor. JUDr. C. Z., vyslovil názor, že nebol preukázaný nátlak zo strany polície na jeho osobu. Tento záver je nesprávny, nakoľko ako uviedol vo svojej výpovedi, práve policajt F. za prítomnosti kolegu (pozn. ktorým nebol policajt Z.) povedal, že keď sa neprizná ku krádeži, tak ho dostanú za niečo iné, keďže mali k dispozícii odpočúvania v súvislosti s drogovou činnosťou poškodeného. On nemal vedomosť, o aké odpočúvania sa jedná, avšak myšlienka, žeby ma mohli spájať s drogovou činnosťou poškodeného ho vystrašila.

Súd nesprávne vyslovil názor, že jeho obrana bola vyvrátená a celkom zjavne nepresvedčivá a nelogická, nakoľko mu nedovolil vypočuť svedka dôležitého pre jeho trestné konanie. Zároveň nesprávne vyslovil názor, že ucelenú verziiu príbehu, ktorý vyskladal súd, podčiarkuje aj fakt, že v prípravnom konaní v rámci previerky výpovede ukázal policajtom aj miesto s kontajnerom, kde veci ukryl. O kontajneri sám vypovedal pred súdom, a to že tam vložil uvedené veci. Samotný fakt, že sa dostal k odcudzeným veciam, ktoré vrátil poškodenému nijakým spôsobom nedokazuje, že uvedené veci ukradol.

Taktiež poukázal na fakt, že proti jeho osobe nie je žiadny dôkaz, na ktorého základe by mal byť odsúdený. V priebehu vyšetrovania nebolo preukázané, že vypáčil okno, vlámал sa k poškodenému a vzal jeho veci. Priamych dôkazov v tomto konaní mohlo byť niekoľko, a to napr. zanechaný odtlačok prsta alebo DNA stopa na mieste činu, svedok, ktorý by ho videl v uvedený čas na mieste činu, avšak v tomto prípade neexistuje jeden jediný priamy dôkaz, pričom nepochybuje, že takýto priamy dôkaz by sa našiel, ak by skutok bol skutočne spáchal.

Dokonca aj poškodený vo svojej výpovedi na súde uviedol, že sa mu nepriznal, že mu ukradol uvedené veci, len že mu povedal, že vie, kto jeho veci ukradol. Zároveň dodal, že nevie o tom, aby pi svojom výsluchu niečo také vypovedal, že sa sám priznal ku krádeži. Súd pri hodnotení dôkazov túto výpoveď nevzal do úvahy.

Súd sa ďalej v odôvodnení rozsudku zapodieval neštandardným postupom pri odovzdávaní ukradnutých vecí, pričom nevzal do úvahy, že nechcel byť spájaný s ukradnutými vecami, ako ani osobou poškodeného, nakoľko bol stíhaný z drogovej trestnej činnosti, avšak nakoľko jeho veci spoznal, cítil akúsi vnútornú povinnosť mu tie veci vrátiť, pretože ho pozná. Zároveň uviedol, že nie je jediný, kto chodil poškodenému pomáhať pri rekonštrukcii bytu, a teda aj ostatní, čo chodili pomáhať mali prístup do bytu poškodeného, a to H. R. a J. L., a taktiež mali aj vedomosť o tom, aké veci sa v byte nachádzajú. Týmto smerom sa však polícia žiadnym spôsobom nezaoberala.

Zároveň poukázal na to, že súd ho odsúdil na základe nepriamych dôkazov, ktoré nijakým spôsobom nešpecifikoval, iba zhodnotil, že spolu vytvárajú logickú sústavu. Podľa jeho názoru súd pri rozhodovaní o vine a treste opomenul na účel trestu, nakoľko je otcom dvoch maloletých detí, o ktoré sa stará a zabezpečuje im starostlivosť a výživu. Je pravdou, že s platením výživného sa dostal do omeškania, čo bolo dôsledkom jeho nepriaznivej finančnej situácie, nakoľko jeho firma vzhľadom na súčasnú ekonomickú situáciu v štáte skrachovala. Do tej doby si svoju vyživovaciu povinnosť riadne plnil. Aj napriek tomu si v súčasnosti privyrába na miestnom cintoríne ako brigádnik, dlžné výživné uhradil a naďalej si plní svoju vyživovaciu povinnosť. Pobyt v ústave na výkon trestu odňatia slobody by výrazne vplýval na jeho maloleté deti, pretože by stratil možnosť pracovať a platiť výživné.

Má za to, že jeho vina nebola riadne preukázaná, teda nebolo možné bez dôvodných pochybností určiť, že skutok spáchal, a v takom prípade musí súd rozhodnúť v prospech obžalovaného a oslobodiť ho v zmysle zásady „in dubio pro reo“, t.z. v pochybnostiach v prospech obžalovaného.

Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/3/2017 zo dňa 9. 5. 2017 zrušil a vo veci sám rozhodol a zmenil rozsudok súdu prvého stupňa alebo vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Krajský súd na podklade podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil nasledovné.

Napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku, a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci.

Zákonom predpísaným spôsobom a v súlade s ustanovením § 2 ods.10 Tr. por. vykonal okresný súd všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o obžalobe, vrátane obhajobných tvrdení obžalovaného.

Okresný súd dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods.12 Tr. por. jednotlivo, vo vzájomných súvislostiach, ako aj v celom ich súhrne, logickým a predpísaným spôsobom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 Tr. por. dostatočne vyložil, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a dôsledne sa zaoberal aj obhajobou obžalovaného K. C..

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Okresný súd správne vychádzal z vykonaného dokazovania, a to z výpovede obžalovaného K. C., poškodeného K. R., odborného vyjadrenia ohľadom spôsobenej škody, ako aj ďalších listinných dôkazov, ktoré tvoria súčasť spisového materiálu.

Pokiaľ ide o obranu obžalovaného K. C., krajský súd uvádza, že túto považuje vzhľadom na vykonané dokazovanie, v zmysle ktorého bol obžalovaný usvedčený zo žalovaného skutku vyššie uvedenými dôkazmi, za vyvrátenú. Krajský súd si v plnej miere osvojil názor okresného súdu, že obrana obžalovaného je účelová v snahe vyhnúť sa trestnému stíhaniu, resp. trestu.

Za danej dôkaznej situácie sa preto krajský súd stotožnil so záverom okresného súdu, ak obhajobe obžalovaného neuveril, keďže vykonanými dôkazmi bola jeho vina preukázaná.

Prvostupňový súd v skutkovej vete výroku svojho rozsudku ohraničil a konkretizoval trestný skutok, ktorý je vyjadrením zisteného skutkového stavu.

V súlade so zákonom tento skutkový stav okresný súd aj správne posúdil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e) Tr. zák. Rovnako aj pri rozhodovaní o treste obžalovaného okresný súd náležitým spôsobom prihliadol ku všetkým okolnostiam, ktoré mali vplyv na určenie jeho druhu a výmery.

Trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov so zaradením obžalovaného pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia aj podľa krajského súdu zodpovedá všetkým zákonným kritériám pre ukladanie trestu uvedeným v § 34 ods. 1 Tr. zák. a § 34 ods. 4 Tr. zák.

Obdobne aj krajský súd hodnotiac osobu obžalovaného dospel k záveru, že účel trestu sledovaný zákonom bude u neho splnený iba takým druhom a výmerou trestu, aký mu bol uložený súdom prvého stupňa, a to tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Uloženie trestu okresný súd aj vecne správne a zákonne odôvodnil.

Nezistiac žiadne pochybenie okresného súdu si krajský súd závery vyjadrené v napadnutom rozsudku osvojil v celom rozsahu, v podrobnostiach na ne poukazuje, a preto odvolanie obžalovaného K. C. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.